

<https://helda.helsinki.fi>

In memoriam : Carol Forsblom 21.1.1964-2.4.2022

Thorn, Lena

2022

Thorn , L , Fagerudd , J , Pettersson-Fernholm , K , Storgårds , J & Groop , P-H 2022 , ' In memoriam : Carol Forsblom 21.1.1964-2.4.2022 ' , Finska Läkaresällskapets Handlingar , vol. 181 , nr. 1 . < https://fls.fi/wp-content/uploads/2022/06/19_122_Handlingar.pdf >

<http://hdl.handle.net/10138/347063>

publishedVersion

Downloaded from Helda, University of Helsinki institutional repository.

This is an electronic reprint of the original article.

This reprint may differ from the original in pagination and typographic detail.

Please cite the original version.

IN MEMORIAM

Carol Forsblom
21.1.1964–2.4.2022

Diabetesforskaren Carol Forsblom avled i sviterna av en långvarig sjukdom några veckor efter att han fyllt 58 år. Hans far var kärnfysiker och hans mor fysiker, bägge knutna till Helsingfors universitet som forskare och lärare. Föräldrarnas yrken hade stor inverkan på Carol och väckte hans intresse för forskning och vetenskap, vilket också skulle leda till en egen karriär som internationellt erkänd diabetesforskare.

Carol var redan i unga år en uppenbar multitalang. Med stor fermitet och entusiasm prövade han på många olika genrer innan han valde en karriär inom medicinen. Som 13-åring blev han antagen till Helsingfors konservatorium för att studera traversflöjt och blockflöjt, och efter en tid även engagerad som lärare. Som flöjtist och kammarmusiker konserterade han i de nordiska länderna, Estland, Tyskland och USA och kunde utan tvivel ha gjort en professionell musikerkarriär. Men hans intressesfär sträckte sig betydligt längre. Trots att musiken kom att spela en betydande roll i hans liv var det ändå medicinen som vann. En möjlig orsak var att han insjuknade i diabetes samma år som han började studera vid konservatoriet. Musiken kom ändå att

under hela karriären konkurrera med medicinen. Carol var rektor för Martin Wegelius-institutet i flera repriser, intendent för Wegelius Kammarorkester och verksamhetsledare för Musik i Sydösterbotten. Därtill var han producent för ett flertal skiv-, radio- och TV-inspelningar. Under studietiden dirigerade han medicinarorkestern Valkotakit samt ett stort antal spex (både inom LKS och Thorax). Under de senaste åren var han mycket involverad i Katrinafestivalen på Åland och fram till sin död även ordförande och verksamhetsledare för Pellinge Musikdagar.

År 1987 började Carol studera medicin vid Helsingfors universitet. Innan det hade han studerat fysik, kemi, geologi och mineralogi. Hans nyfikenhet och brinnande intresse för naturvetenskaper förde honom snabbt in på diabetesforskningen. Han disputerade för doktorsgraden 1999 med en avhandling om sambandet mellan förekomst av äggvita i urinen och risk för njursjukdom, hjärt-kärlsjukdomar och insulinresistens. Hans första vetenskapliga arbete publicerades i den renommierade tidskriften *British Medical Journal*. Det kom att få stor betydelse för diagnostiken och behandlingen av diabetisk njursjukdom. Hans resultat omkullkastade det förhärskande synsättet att äggvita i urinen hos personer med typ 1-diabetes alltid betyder ett snabbt framskridande sjukdomsförlopp. Sporrad av framgången med avhandlingen kom han att ägna sitt liv åt att svara på frågan varför en del diabetiker utvecklar njursjukdom med allvarliga konsekvenser. Sin forskning utförde han på Folkhälsans forskningscentrum i Biomedicum i Helsingfors inom ramen för projektet FinnDiane, ett av världens största projekt kring diabetisk njursjukdom. Carol var en förgrundsgestalt och aktiv drivkraft inom projektet och publicerade över 350 artiklar i ansedda medicinska tidskrifter.

Redan i ett tidigt skede av karriären inbjöds Carol att presentera sina forskningsresultat vid många internationella diabetesmöten. Det dröjde inte länge innan han engagerades som sekreterare för EDNSG (European Diabetic Nephropathy Study Group), ett av de mest betydelsefulla fora för internationell forskning om diabetisk njursjukdom. År 2016 erhöll han det prestigefyllda Ruth Østerbypriset för sin forskning. Carol var också redaktör och sakkunnig för ett antal internationella medicinska tidskrifter samt vetenskaplig redaktör för "Diabetes ja lääkäri", en viktig informationskälla för de finländska läkare som behandlar personer med diabetes.

Tyvärr kom även Carol själv att få känna av konsekvenserna av diabetisk njursjukdom, vilket kraftigt bidrog till hans alltför tidiga död. Det är dock anmärkningsvärt att han, trots alla fysiska hinder som sjukdomen medförde, outtröttligt fortsatte med sin forskning för att göra tillvaron bättre för andra diabetiker.

Carol hade ingen egen familj. Hans föräldrar och bror hade gått bort redan tidigare. Hans familj var i stället, som han själv uttryckte det, en stor skara vänner inom musiken och medicinen samt forskarna inom FinnDiane. Carol hade alltid tid för alla och var den som de unga forskarna vände sig till när arbetet strulade till sig. Hans idériakedom, innovativa tänkande och robusta yrkeskunskap kom att hjälpa många doktorander och pro gradu-studerande att slutföra sina arbeten. Hans bortgång är en stor förlust inte bara för diabetesforskningen utan också för alla hans många vänner, inte minst för hans sex gudbarn.

Lena Thorn
Johan Fagerudd
Kim Pettersson-Fernholm
John Storgårds
Per-Henrik Groop

Carols vänner och kolleger